

רחוב טאגור 43

אסתר פרץ-ארד, ציירת (1921-2005)

ציוריה מופשטים יותר ויותר. היא הציגה בתערוכות רבות בישראל ובחוץ-לארץ, ויצירותיה מצויות באוספים רבים ברחבי העולם. בשנת 1956 היא זכתה בפרס דיזנגוף לציור מטעם עיריית תל-אביב-יפו, והציגה תערוכת יחיד בביתן הלנה רובינשטיין שבמחיאון תל-אביב. בשנותיה האחרונות יצרה עם בן זוגה גרישה ארד עבודות משותפות שכללו שילוב של ציור וצילום בעיבוד מחשב.

שני בניה של אסתר פרץ-ארד עוסקים גם הם באמנות: עתר ארד הוא ויולן ומלחין ורון ארד הוא אדריכל ומעצב.

אסתר פרץ-ארד, נשים

נולדה בבולגריה ובשנת 1924 עלתה ארצה עם משפחתה הציונית. המשפחה השתקעה בתל-אביב ושם עברה ילדותה. בתקופת לימודיה בבית-הספר התיכון נשלחה ללמוד ציור אצל חיים גליקסברג. בהיותה בת שש-עשרה החלה ללמוד ציור בסטודיו של אהרון אבני, ושם פגשה את בן זוגה, גרישה ארד, פסל וצלם, וב-1943 נישאה לו. כשקבוצה גדולה מתלמידי אבני "ערכה" לסטודיה של שטרייכמן וסטמצקי, הוסיפה פרץ-ארד להיות נאמנה לאבני ולדרכו האמנותית. משנת 1949 ועד שנת 1978 לימדה ציור בבית-ספר עממי. ב-1953 יצאה למסע לימודים מקיף באירופה, ובשנת 1956 החלה להציג תערוכות יחיד והשתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות. אסתר פרץ-ארד קנתה לה שם של רשמת וירטואוזית של פורטרטים, דמויות ונוף, אך היא עצמה התקוממה נגד הגדרתה בתור רשמת והתנסתה בטכניקות ובמדיומים שונים, החל בציור בצבעי שמן, אקוורל ופסטל, וכלה בתחרית וקולאז'. בשנות השישים הושפעה פרץ-ארד מהסגנון הסוריאליסטי אבל למן שנות השבעים נעשו